

מאמר ז

ביאור הכפל במש"כ "ותעצר המגפה"
"והמגפה נעצרה"

כלום מלכו אלא מפי הגבורה, אם אין אתה מאמין הרי הקב"ה ומשה אל פתח אוהל מועד, בוא עמי ושאל, וזהו שנא' "וישב אהרן אל משה" עכ"ד.

ולאור האמור מתבאר שפיר, דבתחילה מש"כ "ותעצר המגפה" זהו בעל כורחו כי אהרן אחזו והעמידו על כורחו, עד בירור הדבר, ולבסוף כשראה המלאך את הקב"ה ומשה בפתח אוהל מועד, כתיב "והמגפה נעצרה" מאליה כי אין צורך עוד לאחוז בו בעל כורחו, כי המלאך גילה למשה במרום את סוד סגולת הקטורת וממילא "והמגפה נעצרה", ומתיישב גם הלשון שבתחילה כתיב "ותעצר המגפה", ולבסוף כתיב "והמגפה נעצרה", ודו"ק:

כתיב בפי קרח [פי"ז י"ג] "ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה".

שאל ידידנו הרה"ג רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א, מח"ס גם אני אודך כ"ח חלקים, פרדס יוסף החדש על המועדים ועוד, מפני מה כפל הכתוב לומר [בפסוק ט"ו] "וישב אהרן אל משה אל פתח אוהל מועד והמגפה נעצרה" וכבר כתוב קודם [בפסוק י"ג] "ותעצר המגפה".

ונ"ל בס"ד, במש"כ רש"י "ויעמוד בין המתים וגו'", אחז את המלאך והעמידו על כורחו, אמר לו המלאך הנח לי לעשות שליחותי, א"ל- משה ציוני לעכב על ירך, א"ל אני שלוחו של מקום ואתה שלוחו של משה, אמר לו אין משה אומר

פרשת הקטרת

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבָנָה וְכֹה
 בַּד בְּכֹד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מְעֻשָׂה רִיחַ מְמֻלָּח מְהוֹר
 קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֹתָ מִסֵּנֶה הָדָק וְנִתְתָּהּ מִסֵּנֶה לְפָנַי הָעֵדֹת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי
 לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּתֶּיךָ לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים
 בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה: וְכִתְעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין
 אֲוֵר הַחֲכֵמֹת הָעֹרֹפִים יִקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֲמָה. מְנֶה לְכָל יוֹם. פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֹרֹפִים.
 וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים כֵּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמְחֻזְזֵן
 לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה:

וְאַחֲרָיִךְ עֲשֶׂה סַמְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלּוּ הֵן. הַצָּרִי וְהַצְּפָרָן וְהַחֲלֵבָנָה וְהַחֲלִיבָנָה מְשַׁקֵּל
 שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֶה. מֵר וּקְצִיעָה שְׁבַלֶּת גֵּרֵד וְכֶרֶבֶם מְשַׁקֵּל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵה שְׁשָׁה
 עֶשְׂרֵה מְנֶה. הַקֶּסֶט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַת. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעַת
 כִּבִּיז. יי כַּפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אִין לוֹ יי כַּפְרִיסִין מְבִיא חֲסֵר
 חוֹרְזֵן עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רוֹבַע מַעֲלָה עֶשְׂרֵן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי גֵתָן חֲבִבְלִי אָמַר אֵף
 כֶּסֶת חוֹרְזֵן כָּל שְׁהוּא וְאִם גֵּתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֵיהּ חֵיב:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר הַצָּרִי אִינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף מְעַצֵּי הַקְטָף. בְּרִית כְּרִשִׁינָה
 לְמָהּ הִיא בָּאָה, כְּדִי לִיְפוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שְׁתֵּהא גָּאָה. יי כַּפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ
 אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שְׁתֵּהא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְּסִין מִי רַגְלִים בְּעֹזְרָה
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד. תִּנְיָא רַבִּי גֵתָן אָמַר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֲקֵן אָמַר. הָדָק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדָק. מִפְּנֵי
 שְׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצְאִין בְּשֵׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעֲנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
 זֶה הַכָּלָל. אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשֵׁרָה לְחֻצְאִין. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֵיהּ חֵיב. תִּנְיָא בַּר קַפְרָא
 אָמַר. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנֵה הִזְתָּה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאִין. וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קַפְרָא
 אֵלּוּ הֵיךְ גּוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יְכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלְמָה אִין מְעַרְבִין
 בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שְׁתֵּתוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:

יי צְבָאוֹת עֲפָנּוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּדִי: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: (ג"פ)

קרח יום שני

קמז

זוהר קרח דף קע"ז ע"א

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֹהֲרֹן קַח אֶת הַפַּחְתָּה וְגֹמֶר. רַבִּי הֵיכָא פָּתַח
 (משלי יו) חֶמֶת מֶלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה כֶּסֶף אֵת
 לְהוֹ לְבָבָי נֶשֶׁא לְאַסְתִּמְרָא מְחֻבֵּייהוּ וּלְנִמְרָא עוֹבְדֵייהוּ דְהָא בְּכַפָּה
 זְמַנִּין עֲלֵמָא אֲתֵדֵן וּבְכַל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבְדֵין בְּמִתְקֵלָא סִלְקִין וּמִשְׁנִיחִין
 עֲלֵייהוּ לְעֵילָא וְאַכְתִּיבוּ קַמֵּיהּ וְכַד עוֹבְדֵייהוּ דְבָבֵי נֶשֶׁא לָא מִתְפַּשְׁרִין
 קַמֵּי מְלָכָא וּמְלִיק רְגֵזָא וְדִינָא אֲתַעֵר הָדָא הוּא דְכַתִּיב חֶמֶת מֶלֶךְ
 מְלֹאכֵי מוֹת וְעַל דָּא בְּכַל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאוֹדְהֵרָא מְחֻבֵּי
 וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה. בְּשַׁעֲתָא דְמַרְיָהוֹן דְּדִינִין קִיּוּמִין עַל עֲלֵמָא וְרְגֵזָא
 תְּלִי אִי אֲשַׁתְּכַח בְּדָרָא זַפָּאָה דְרֵשִׁים לְעֵילָא קִדְשָׁא בְרִיק הוּא אֲשַׁנַּח
 בִּיהּ וְאֲשַׁתְּכַח רְגֵזָא. לְמַלְכָּא דְאַתְרֵגֵזוּ עַל עַבְדֵּי וְהוּא תְּבַע עַל סְנַמִּיר
 לְמַעַבְדַּב בְּהוּ דִּינָא אֲדַהְכִי עַאל רְחִימָא דְמַלְכָּא וְקַם קַמֵּיהּ פִּגְוִן דְחִמָּא
 לִיהּ מְלָכָא אֲתַנְהִירוּ אֲנַפּוּי שְׁאָרֵי הַהוּא רְחִימָא דְמַלְכָּא לְאַשְׁתַּעֲי
 בְּהִדְיָה וּמְלָכָא חֲדַי לְבַתַּר כַּד אָתָּא סְנַמִּירָא חֲזָא אֲנַפּוּי דְמַלְכָּא
 חֲדָאן אֲסַתְּלַק וְאִזִּיל לִיהּ וְלָא עָבִיד דִּינָא וְכַדִּין הַהוּא רְחִימָא בְּעֵי
 לְמַלְכָּא עַל עַבְדֵּי וּמְנַפֵּר לְהוּ וּבְגִין פֶּךָ וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה. אוּף
 הָכָא כַּד חֶמֶת מֹשֶׁה דְרְגֵזָא הָוָה תְּלִי מִיד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֹהֲרֹן
 בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְמַטְרוֹנִיתָא וְקַטְרֵת לָא סִלְקָא אָדָּא בִּידֵי
 דְּאִיהוּ אֲסַגִּי שְׁלֵמָא בְּעֲלֵמָא וְהַשִּׁיר קִשְׁרָא דְמַהִימְנוּתָא קַטְרֵת הָא
 אוּקְמוּתָא חֲדוּתָא דְעֵילָא וְתַפָּא קִשׁוּרָא דְמַהִימְנוּתָא סְלִיקוּ דְרְגֵזָא
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב (משלי יז) שְׁכֵן וְקַטְרֵת יִשְׁמַח לֵב וְכַדִּין וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה
 יִנְכֵי וַיִּדְפֵי לְהַהוּא רְגֵזָא וְרַחֲמִין מִתְעַרְוּ. רַבִּי אֲלֵעָזָר (רַבִּי אֲבָא) אָמַר.
 אֵל תְּכַרִּיתוּ אֶת שִׁבְטֵי מִשְׁפַּחֹת הַקָּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם בְּגִין דְּאִינוּן
 גִּזְעָא וְשִׁרְשָׁא דְלִיּוּאֵי. וְזֹאת עֲשׂוּ לְהֵם וְחִזּוּ וְלֹא יִמּוּתוּ דְבְּעֵי כְּהֵנָּא
 לְאַתְקַנָּא לְהוּ דְאַף עַל גַּב דְּקַרִּיבִין אִינוּן לְקִדְשָׁא לָא יִיעֲלוּן אָדָּא
 בְּתִיקוּנָא דְכְּהֵנָּא דְהוּא יָדַע סִימְנָא דִּימְטוּן לְגַבִּיהּ וְלֹא יִתִּיד וְכַד
 מְכַסִּיא לְמַאֲנֵי קִדְשָׁא כַּדִּין פְּסוּיָא אַחֲרָא שְׁרִי וְאָסִיר לִזְוִן לְקַרְבָּא
 לְמַחֲמֵי דְהָא מְלָה בְּחֻשָּׁאֵי לָא אֵית לְגַבִּיהּ אָדָּא לְכַהֲנֵי (וְעַל דָּא)
 דְּמִטָּה דְלָהוֹן וְעוֹבְדָא דְלָהוֹן בְּרִזָּא וּבְחֻשָּׁאֵי. וְלִיּוּאֵי לְאַרְמָא קֵלָא בְּגִין
 דְּכַהֲנֵי בְּחֻשָּׁאֵי וּבְרִזָּא. וְעַל דָּא אָסִיר לִזְוִן חֲמָרָא דְחֲמָרָא לְאַרְמָא
 קֵלָא וְלְגַלְתָּא רִזִּין אִיהוּ בְּגִין פֶּךָ לִיּוּאֵי אֲתַמְסְרוּ לְאַרְמָא קֵלָא דְהָא
 דִּינָא אֲתַאֲחַד דִּינָא בְּאַתְנַלְיָא אִיהוּ וּלְפַרְסְמָא מְלָה קַמֵּי כֵּלָא אֲבַל
 דִּינָא כֵּל מְלוּי בְּרִזָּא וּבְחֻשָּׁאֵי וְלֹא בְּאַתְנַלְיָא (סִימְנָא דְכֵּלָא שְׁמַלְא
 תְּהָא דוּחָה וַיִּמִּין מְקַרְבֵּת):

בשבתות

המנורה

והוא נכבד ויחי ויגדל
ויעלה ויעלה ויעלה
ועלה ויעלה ויעלה
ועלה ויעלה ויעלה

ר מנורה
ר"ת של
אקדושים :

ולה

ה דיודיו
עם נעם
זו יהודה
הינו גימ'
א או א
ד הי וא

שמע

ותעצר המניפה

ישראל

קסו

סדר קמורת

הי ומעשה גימטריא ת"ך א"ל בא"ת ב"ש והוא מספר
י"פ מ"ב דמ"ה שבי"ם דיצירה יהוה יוד הא ואו הא יוד
ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף ידינן גימ' יה
אדני כוננה גימ' רבוע אדני א אדנ אדני ור"ת ידינו
כוננה גימ' למד הם ל"פ יד שבי' מ"ב הנ"ל ערינן
גימטריא רבוע ס"ג ומעשה ועש של ומעשה הם אותיות
עשו ונשאר מה וע"ז נמתק במספרו שהוא גימ' רבוע
ע"ב גימ' קפ"ד ועי"א הוא קצ"ד וב"פ אלהים עי"א גימ'
קפ"ב גימ' יעקב ידינן גימ' יה אדני כוננהו כונן גימ'
קכ"ו אותיות שכנ' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה וזהו כוננהו. גם
יש בפסוק זה ה"פ נו גימ' מנצפ"ך פר גבורות ונמתקים
עי" ב"פ אל הנ"ל של ויהי ושל ומעשה כנ"ל : אחיב יושב
בסתר ויכוין בס"ת אליך לא יגש שהוא שכ"א ועם ג"א
והכולל גימ' שכ"ה כדי להעלות הש"ך נצוצות ע"י עם
יג"ל שהם אותיות הסמוכות לס"ת אליך לא יגש והוא
חצי שם של יג"ל פויק וכווין בשם יוה"ך שהוא ס"ת כי
מלאכיו יצוה לך ושם כל"ך שהוא ס"ת לשמרך בכל דרכך :

כומן שמדת הדין מתוחה בעיר ח"ו
חומרים כאן תכלה זו והוא משל"ה ז"ל :

רבוץ העולמים גלוי ויודע לפני כסא כבודך
אשר ברחמך הרבים פאנו להללות
פניך שתעצור המגפה והמשחית מעלינו.
ולא תהיין המשחית לבא אל בתינו. ורתם
עלינו ועל מפינו ועל עוללינו ועל כל

סדר קטורת

הַיְשִׁיעָה עַל עֲמֻדָּה בְּרִבְתֶּיךָ סְלִיחָה : וְנִאֲמַר
וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵינוּ עַל יְיָךְ הַמְּזַבְּחִים צְפוּנָה לְפָנֶיךָ
וְהָיָה נִזְרָקוֹ בְּכַף אֱלֹהֶינוּ הַמְּזַבְּחִים אֱלֹהֵינוּ עַל
הַמְּזַבְּחִים סְלִיחָה :

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיעלה
אמירת הקטורת הזאת לריח נחום לפני כסא
כבודך ויחשב כאלו כווננו כל הכוונות הרמוזים בסמבני
הקטורת על דעת האר"י הקדוש וכו' לטוב ועל ידיה כל
הצדיקים ומסורים שנכל דור ודור אמן סלה ועד :

ברכה ערוכה על כל קדולות הקודש
לקנותה מהכל בו

מצלין אנחנו ומבעין רחמי קדם אלהא שטיא מרי
דרחמי בספר אורחא דכתובין ביה הליה עשר
סבולין דרחמי ה' ה' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד
ואמת נעיר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה, נקה
ונקה לישלים אארד אפים לשובבים השוכן בין חיות
וכרובים העושה שלוח בין שביבים ורביבים העונה בעת
צרות ובצרות. האל הפועל גבורה העונה להולכי מדברות
העונה לחבוש בבית האסורין העונה לחולה הסיומר ביסורין
העונה להולכי ימים בין גלים וסשברים הקרוב לכל קוראיו
המשלים שבר טוב ליראיו המרפא מכאובים המהישע
לעצבים הוא יסלא רחמים טובים וקרובים להישיע
להגיע להבטיח להניח לפנות ולפדות לבנון ולחונן כלמיט
לפלא כל קדולות הקודש טי'. סלד ברחמינו ירחמם סלד

סדר קטורת

ישרא"ל עמך. וקבל פרתימים וברצון את
תפקדתנו. פנינו שנתאמר. תפון תפלת
קטורת קטנה משאתה פני מנחת ערב:
וכמו שקבלת קטורת הכמים שקטיר
לפניך אהרן הפתח פתח אשר יהל הנגף קעם.
שנתאמר. ויעמד בין המתים ובין החיים
והעצור המנוחה: וכן פנתם שנתאמר.

ויעמד פנתם ופלא והעצור המנוחה. וכן
דוד שנתאמר. וכן לשם דוד מזבח ליהוה
ויעל עלות ושולמים ויעתר יהוה לארץ
והעצור המנוחה מעל ישראל: כפי אמת
אבינו ואלה תלויות ענינו: ופאנו ונרפא
הואשוענו ונשועה כפי תתלתינו אמת: שפן
פנתם פתרתך. ותסיר יתה מכחך כל חלי
וקל מדוי מצרים תרעים אשר ידעת לא
ישלמם בך ונתתם בך שנתאמר: ליהוה

סדר המסעות

סגרה מתנאון הקדוש מויה שטשון אוסמראפרעד
לומר בבוקר ובערב בעת התנברות החולאת ר"ל

כד נטלו ישראל מדעמסם לא ידעין אי ינטלו לסוכת
או לקהלתה או למזבחות ופקיד מדברנא
לעמיה דינטלון לסוכת. מסוכת לא ידעין אי ינטלו
לאיתם או לחצרות או לפתח או לעציון גבר ופקיד
מדברנא דעמיה דינטלון לאיתם. מאיתם לא ידעין
אי ינטלו לפי החצרות או לריסון פרץ או לעברונה
או להרי העברים ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
לפי החצרות. מפי החצרות לא ידעין אי ינטלו למרה
או לתחת או לערבות מואב ופקיד מדברנא
דעמיה דינטלון למרה, ממרה לא ידעין אי ינטלו
לאילם או למקהלות או לעלמון דבלתימה ופקיד
מדברנא דעמיה דינטלון לאילם. מאילם לא ידעין
אי ינטלו לים סוף או לחשמונה או לפונן או לעיי
העברים ופקיד מדברנא דעמיה דינטלו לים סוף.
מים סוף לא ידעין אי ינטלו למדבר סין או לחרדה
ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון למדבר סין.
מדבר סין לא ידעין אי ינטלון לדפקה או
כימבתה ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לדפקה.
מדפקה לא ידעין אי ינטלו לאלוש או לרסא או

ומס מלך
ממסגרם
רגליהם
ונשיהם
רכותיהם
ם ישיבם
ם ישיב
ה בגוים
ם ברכה
אל יהיו
אמן :

מקובל
בשבח
מחמת
א זה
הלחש
חמון
יעמיד
דיוקא
ועל

אליו, וכתוב: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו: (תהלים צ"ט ו) וגם הבטחתינו באמריך: גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם (שמואל-א' י"ב כ"ג). שיפתח לנו שערן שמים ויפתח לבנו בתורתו וישע בלבנו אהבתו ויראתו לקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ויגאלנו גאלת עולם. וכשם שאמה משחת את דוד המלך למלך על ישראל, ואתה הרגת את אגג מלך עמלק, גם כעת תתפלל עלינו לאקמא שכניתא מעפרא ולהחזיר לנו מלכות בית-דוד, ולמחות את עמלק, כמו שנאמר: פי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים (שמות י"ד י"ד). ונוכח לראות בבנין בית מקדשנו ותפארתנו, יראו עינינו וישמח לבנו, אמן כן יהי רצון. (ירושלמי בבבא)

מלואים לעמוד 303 ס"ק ט"ז

פרשת העקרה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת את-יחידך וילך-לך אל-ארץ המצרים ותעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבל את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים:

ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם ו אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי ו עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנך את-יחידך ממני: וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם-המקום הווא יהוה ו יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר בני נשבעתי נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנך את-יחידך: כי-ברך אברכה וחרבה ארצה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת

הים וירש זרעך את שער איביו: והתפרכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: (בראשית כ"ב א-ט)

יהי רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמלא רחמים עלינו, ויבן ברג חמיד תזכר לנו עקרתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו עליו השלום, כאלו אפרו צבד על גבי המזבח, ומביט באפרו לרחם עלינו ולבשל מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ותנוכנו לחור בתשובה שלמה לפניו, ותצילנו מצר הרע ומקל חטא ועון, ותאריך ימינו בטוב ושלום ושלום ושלום.

מלואים לעמוד 270 ס"ק ג'

מזמור ח'

למנצח על-הגתית מזמור לדוד: יהוה אדונינו מה-אדיר שמוך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים: מפי עוללים ו ינקים יפדת עז למען צורריך להשפית אויב ומתנקם: כי-אראה שמוך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: מה-אנוש כי-תזכרנו וכן-אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעשרהו: תמשילוהו במעשי ידך כל שמה תחת-רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: יהוה אדונינו מה-אדיר שמוך בכל-הארץ:

תקע לקוטי הלכות חובל בחברו ג' חשן משפט

רפוי וְשֶׁבֶת, זֶה בְּחִינַת יַד הַחֲזָקָה, וְיַד הַגְּדוּלָּה, שֶׁעַל
יָדָם מוֹלִידִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמַגְדִּילִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, כִּי
רפוי הוא בְּחִינַת הוֹלְדֵת הַנֶּפֶשׁ, כִּי הַמַּכָּה וְהַחֲבֵלָה הוּא
בְּחִינַת יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ כַּנֶּ"ל. כִּי בְּמָקוֹם הַמַּכָּה שָׁם הוּא
בְּחִינַת יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ, בְּאוֹתוֹ מָקוֹם הַחֲבֵלָה. וְכִשְׁחוֹזְרִין
וּמַרְפְּאִין אֶת הַמַּכָּה, כְּדֵי שְׂתַחֲיֶה הַמַּכָּה, זֶהוּ בְּחִינַת
הוֹלְדֵת הַנֶּפֶשׁ, שְׂרוּצִין לְחֹזֵר וּלְהוֹלִיד נֶפֶשׁ וְחַיּוֹת חֲדָשׁ
בְּמָקוֹם הַזֶּה שְׂיֻצְאָה חֵלֶק הַנֶּפֶשׁ מִשָּׁם. וְעַל-כֵּן נִקְרְאָת
הַרְפוּאָה בְּשֵׁם חַיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה לח, יז):
"וְתַחֲלִימֵנִי וְתַחֲיֵינִי". וְכְמוֹ שֶׁמֶרְגַּל בְּלִשׁוֹן רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה, רְפוּאַת הַמַּכָּה בְּשֵׁם 'חַיְתָה הַמַּכָּה' (חֵלֶין
נז:), כִּי רְפוּאַת הַמַּכָּה הוּא בְּחִינַת חַיּוֹת חֲדָשׁ, שֶׁהוּא
בְּחִינַת נֶפֶשׁ חֲדָשׁ, בְּחִינַת "נֶפֶשׁ חַיָּה" (בְּרַאשִׁית א, כ),
נִמְצָא שֶׁהַרְפוּאָה הוּא בְּבְחִינַת הוֹלְדֵת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל-כֵּן כָּל
הַרְפוּאוֹת הֵם עַל-יְדֵי בְּחִינַת יַד הַחֲזָקָה, שֶׁמִּשָּׁם הוֹלְדֵת
הַנֶּפֶשׁ כַּנֶּ"ל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים לב, יט): "מִחֲצֹתַי וְאֲנִי
אֶרְפָּא". וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה (וַיִּקְרָא רַבָּה יח, ה)
שֶׁבְּאוֹתוֹ הָיָד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵץ בּוֹ הוּא רוֹפֵא,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה יט, כב): "נִגַּף וְרָפָא" וְכוּ'. הֵינּוּ
שֶׁהַרְפוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הָיָד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵץ
בּוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת יַד הַחֲזָקָה, שֶׁמִּשָּׁם אַחֲיוֹת כָּל הַדֵּינִים
וְהַעֲנֻשִׁין חֵס וְשָׁלוֹם כִּידוּעַ.

צדקה תציל ממות

איתא בגמ' בבא קמא ט"ז: אמר ירמיה וכו' אפילו בשעה שעושים צדקה הכשילם בבני אדם שאינם מהוגנים, יעוי"ש.

כתב בספר **מרומי שדה** דאע"ג הענוש לצדיק לא טוב, כתיב, מכל מקום כאן היה נוגע לחיותו של ירמיה, דמעשים טובים כתרס המה בפני הפורענות, וכש"כ צדקה שמועיל להצלת נפש מן המות, וכידוע מגמרא שבת קנ"ז: בענין צדקה תציל ממות, והיו רודפים להורגו והבא להורגך השכם להורגו, עכ"ד.

ולכאורה אכתי קשיא, דהיה לו לירמיה להתפלל לה' שיצילהו מידם, ותו לא, ומה ענין שהתפלל לה' לומר "בעת אפך עשה בהם", פי' שיתעורר עליהם חרון אף ה' להענישם, והרי כתיב גם ענוש לצדיק לא טוב, פי' שלא יהיה הצדיק גרמא לעונש

הרשעים, ונראה דכוונת מרומי שדה דכיון שבאים להורגו קיים בעצמו השכם להורגם, ע"י תפלתו לה' שיענישם, ומה דלא התפלל שיצילהו מידם, י"ל כמו שכתב באוה"ח הק' בפ' וישב, בפסוק "וישמע ראובן ויצילהו מידם" פי' מיד בני אדם בעלי בחירה, ואמר להשליכו לבור כי חיות רעות לא יזיקוהו אם לא נתחייב לשמים, משא"כ מיד בעלי בחירה, יעוי"ש. והכי נמי ה' לא יציל לירמיה מיד בעלי בחירה, ולזה צריך שה' יענישם שלא יוכלו להזיק לירמיה, וכיון שאם הם נותנים צדקה סגולת הצדקה להציל ממות, והיא כתרס בפני הפורענות, לזה התפלל שיכשלו בצדקה באנשים שאינם מהוגנים שאז אין זו צדקה, ואז יעורר ה' אפו ובחרונו יענישם ולא יזיקו לירמיה, ויעויין לע"י מערכת מ', מתן בסתר יכפה אף, מש"נ בזה, ודו"ק:

ואחוז בַּיָּסוּד, ובזכות דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם
 אחוז בַּמַּלְכוּת. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דָּבָר
 כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: רְחוּם חַנוּן שׁוֹמֵר תּוֹמָה מִצִּיל יִשְׂרָאֵל פּוֹדֶה
 (יכין בשם רח"ש תמי"ף), הַצִּילֵנוּ מִכָּל־צָרָה וְטָרוֹף
 וּבִלְבוּל. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרְתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. יֵאמֹר תַּפְלָה

וּזְגַם בַּתַּפְלָה שֶׁלֹּאֲחַר הַתְּהִלִּים (למִן תְּחִיד"א וצ"ל), לַפְנֵי הַמַּלְאָכִים "וּתְקַרְא לְשִׁבְיִים
 דְּרוּר". יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי, וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ.
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵינוּ:

❖ תפלה וסגולה לעת צרה וצוקה ❖

מהמקובל האלקי רבנו שלום שרעמי (תרישיש) וצל

לְעוֹלָם יְהוָה יֵאָהֲדוּנוּ יֵאָהֲדוּנוּ. דְּבַרְךָ נִצָּב בְּשָׁמַיִם: (י"ב פעמים)

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְלְמַעַן
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַנִּכְתָּב וְאֵינוּ נִקְרָא שְׁנֵתְפוּנָתִי בּוֹ,
 שֶׁתַּצִּילֵנוּ לָנוּ וְלִנְשׂוֹתֵינוּ וְלִבְנֵינוּ וְלִבְנוֹתֵינוּ
 וְלִכְל־הַנְּלוּיִים אֲלֵינוּ מִכָּל־רָע וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה,

אָנָּה, בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַמְּתַפְשֵׁט מִמָּאוֹר
 הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה (קָרַע) וְכִשְׁהוּא כְּלוּל
 בַּמְּקוֹרוֹ (יְהוָה, יְקַתְרוּעָה), שֶׁתְּבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחַסְדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים מִעֲלֵינוּ וּמִעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתֵנוּ
 כָּל־הַמְּקַטְרְגִים וְהַמְּשֻׁטְנִים, וְכָל־גְּזוּרוֹת קִשׁוֹת
 וְרַעוֹת וְשִׁנְאוֹת חַנּוּם. וְתֵן לָנוּ שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה,
 וּתְפָרְנֵנוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל וּבְהִתְרָה. וְלֹא יִשְׁלַט בָּנוּ
 עֵין הָרַע, וְתַצִּילֵנוּ בְּלִמּוּדֵינוּ וּבְכָל־מַעֲשֵׂי
 יְדֵינוּ. אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא כָל־מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה,
 וְהַפֵּק רִצּוֹנֵנוּ, וְתֵן שְׂאֵלְתֵנוּ לָנוּ וְלִבְנֵי
 בֵיתֵנוּ, חַיִּים טוֹבִים וְאֲרָכִים בְּכָבוֹד וּבְמִנוּחָה,

בִּירְאָתְךָ וּבְתוֹרְתְךָ, בְּשָׁלוֹם וּבְהַשְׁקָט וּבְבִטְחָה.
 וּפְדֵנוּ מִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וּמַמּוֹת, וּמִכָּל־שְׁעוֹת רַעוֹת
 הַמְּתַרְגְּשׁוֹת וְיוֹצְאוֹת לְעוֹלָם. אָמֵן, כֵּן יְהִי רִצּוֹן.
 יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי, וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָהֲדוּנוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵינוּ:

❖ תפלה על כל צרה ❖

מספר "שערי דמעוד" לר' אברהם ב"ר סעדיה גרייאנו וצל

יקח לא פחות נושמונה מטבעות, ויאמר:

"אֱלֹהֵי דְמַאִיר עֲנֵנִי" שֶׁל שְׁעָרֵי

וא"כ יאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִרְיֵנִי נוֹתֵן בְּלִי גְדָר סֶךְ
 (... אגורות/שקלים) לְצַדִּיקָה, או שְׁמֵן לְמָאוֹר
 בְּעַד סֶךְ (... אגורות/שקלים) לְעֵלּוּי נְשִׁמָּתְךָ שֶׁל
 אֲבוֹתֵינוּ, אֲבוֹת הָעוֹלָם – אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
 וְלְעֵלּוּי נְשִׁמָּת הַתָּנָא רַבִּי מַאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, וְלְעֵלּוּי
 נְשִׁמּוֹת כָּל־הַצַּדִּיקִים, זְכוֹתָם יָגוֹן עֲלֵינוּ, אָמֵן.
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵי, כְּשֵׁם שֶׁשְׁמַעְתָּ אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת
 תְּחִנָּתְךָ וְהַצַּלְתָּ אוֹתָם מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה, וְעֲשִׂיתָ

לינצל מכל צרה

קבלה מרבינו יהודה החסיד זצ"ל, שכל האומר שלשה פסוקים שסימנם "אבי", ביושר ולמפרע בכל יום, ניצול מכל צרה (יוסף בסדר סימן ח);

אֲתָהּ | סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי, רִנִּי פִלַט תְּסוּבְּנִי סֵלָה: סֵלָה
תְּסוּבְּנִי פִלַט רִנִּי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֶר אֲתָהּ: בְּטַחוּ

בַּיהוָה יִאֲהוּנֶה עֲדֵי-עַד, כִּי בֵּיהּ יְהוָה יִאֲהוּנֶה צוֹר עוֹלָמִים:
עוֹלָמִים צוֹר יְהוָה יִאֲהוּנֶה בֵּיהּ כִּי עַד עֲדֵי בַּיהוָה יִאֲהוּנֶה בְּטַחוּ:
יְהוָה יִאֲהוּנֶה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִאֲהוּנֶה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
בְּשָׁלוֹם עַמּוֹ אֶת יְבָרֵךְ יְהוָה יִאֲהוּנֶה יִתֵּן לְעַמּוֹ עַז יְהוָה יִאֲהוּנֶה:

וטוב לומר אחר-כך בקשה זו המודפסת בבקשה הסמוכה;

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהוּנֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, וּבְזָכוֹת פְּסוּקִים אֱלוֹ וְשִׁמּוֹת
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם, וְשִׁמּוֹת הַקֹּדֶשׁ הָרְמוּזִים וְהַמְצוּרְפִים בָּהֶם,
תְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִצְלֵלְנוּ מִכָּל-צָרָה, וְתִרְצָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
אָמֵן > < נִצַּח סֵלָה וְעַד.

מצאתי כתוב בכתב רב ומקובל; מי שאומר פסוקים אלו, ינצל מכל צרה (יוסף בסדר סימן ט);

יְהִי כְבוֹד יְהוָה יִאֲהוּנֶה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְהוָה יִאֲהוּנֶה בְּמַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְהוָה יִאֲהוּנֶה מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: הַמְּבִיט
לְאָרֶץ וְתִרְעַד, יַגַּע בַּהָרִים וַיַּעֲשָׂנוּ: רוּמָה עַל-הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים,
עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהוּנֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, וּבְזָכוֹת פְּסוּקִים אֱלוֹ וְשִׁמּוֹת
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם, וְשִׁמּוֹת הַקֹּדֶשׁ הָרְמוּזִים וְהַמְצוּרְפִים בָּהֶם,
תְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִצְלֵלְנוּ מִכָּל-צָרָה, וְתִרְצָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
אָמֵן > < נִצַּח סֵלָה וְעַד.

תפלה על כל צרה

(מספר שערי דמעה)

יקח לא פחות משמונה פרוטות ויאמר "אלהא דמאיר ענני" שלש פעמים, ואחר כך יאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲרִינִי בְּלִי גֵדֵר נוֹתֵן סֶךְ
 (פרוטות) לְצַדֻּקָה, (או שָׁמֶן לְמֵאוֹר בְּעֵד סֶךְ (פרוטות))
 לְעֵלּוּי נְשָׁמָתָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ אֲבוֹת הָעוֹלָם אֲבָרְהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלִשְׁם נְשָׁמַת הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל
 הַנֵּס, וְלִשְׁם נְשָׁמוֹת כָּל הַצְּדִיקִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶת תְּפִלָּתָם
 וְאֶת תְּחִנָּתָם וְהִצַּלְתָּ אוֹתָם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְעָשִׂיתָ
 עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּלוּיִים וְנִסְתָּרִים, וְהוֹצֵאתָ
 אוֹתָם מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, בֵּן בְּזִכּוֹתָם יְהִי נָא שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּדִי (פלוני בן
 פלונית) וְעַם כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שָׁהִם,
 נְסִים גְּלוּיִים וְנִסְתָּרִים, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (ומה שצריך יפרט בפיו, כגון בעבור
 חולה יאמר: ובפרט שתשלח רפואה שלמה לחולה פלוני בן
 פלונית) יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

211